

**СПРАВА «САРГСЯН ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»
(CASE OF SARGSYAN AND OTHERS v. UKRAINE)**

(заява № 54012/07 та 2 інші)

Стислий виклад рішення від 9 січня 2020 року

У цій справі згідно з твердженнями заявників кожен з них зазнав жорстокого поводження працівників правоохоронних органів з метою отримання зізнавальних показань у зв'язку з підозрою у скоєнні кожним із них злочину. Незважаючи на скарги заявників на таке поводження, прокуратурами не порушувалися кримінальні провадження за фактом перевищення службових повноважень працівниками міліції.

Крім того, у заяві № 54012/07 заявник, звертаючись до прокуратури зі скаргою на жорстоке поводження з ним, одночасно поскаржився на незаконні його затримання у квітні та липні 2007 року.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявники скаржилися за статтею 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на жорстоке поводження працівників міліції та непроведення розслідування у зв'язку з цим. У заяві № 54012/07 заявник також скаржився за пунктом 1 статті 5 Конвенції на свавільність його затримань та тримання під вартою у квітні та липні 2007 року з метою змусити його дати зізнавальні показання; за статтею 13 Конвенції на непроведення ефективного розслідування його скарг у зв'язку з цим; за пунктом 5 статті 5 Конвенції на неотримання відшкодування у зв'язку з його незаконним затриманням у липні 2007 року. У заявах № 25697/08 та № 17361/10 заявники також подали інші скарги, які порушували питання за пунктом 3 статті 5, пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції з огляду на відповідну усталену практику Європейського суду.

Розглянувши скарги заявників за статтею 3 Конвенції, Європейський суд дійшов висновку, що описи обставин жорстокого поводження із заявниками є детальними та послідовними, а органи державної влади не забезпечили оперативного та ретельного розслідування за їх скаргами. Посилаючись на свою попередню практику, Європейський суд констатував порушення статті 3 Конвенції як за матеріальним, так і за процесуальним аспектами.

Щодо інших скарг заявника у заяві № 54012/07 Європейський суд, посилаючись на свою попередню практику у справах проти України, констатував порушення пункту 1 статті 5 Конвенції у зв'язку із застосуванням до заявника у квітні 2007 року адміністративного арешту для його допиту як підозрюваного у скоєнні злочину, а також пункту 5 статті 5 Конвенції у зв'язку з незадокументованим затриманням і триманням заявника під вартою у липні 2007 року.

У заяві № 25697/08 Європейський суд констатував порушення пункту 3 статті 5 Конвенції у зв'язку з тривалістю тримання заявника під вартою під час досудового слідства.

У заяві № 17361/10 Європейський суд констатував порушення статті 13 Конвенції у поєднанні з пунктом 1 статті 6 Конвенції у зв'язку з відсутністю ефективних засобів юридичного захисту за скаргою на тривалість провадження у справі заявника.

У заявах № 25697/08 та № 17361/10 Європейський суд констатував порушення пункту 1 статті 6 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю кримінальних проваджень щодо заявників.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. Вирішує об'єднати заяви;

2. Оголошує заяви прийнятними;

3. Постановляє, що було порушено як процесуальний, так і матеріальний аспекти статті 3 Конвенції щодо усіх заявників;

4. Постановляє, що було порушено пункт 1 статті 5 Конвенції у зв'язку зі скаргою, висунутою у заяві № 54012/07;

5. Постановляє, що було порушено пункт 3 статті 5 Конвенції у зв'язку зі скаргою, висунутою у заяві № 25697/08;

6. Постановляє, що було порушено пункт 5 статті 5 Конвенції у зв'язку зі скаргою, висунутою у заяві № 54012/07;

7. Постановляє, що було порушено пункт 1 статті 6 Конвенції у зв'язку зі скаргами, висунутими у заявах № 25697/08 та № 17361/10;

8. Постановляє, що було порушено статтю 13 Конвенції у поєднанні з пунктом 1 статті 6 Конвенції у зв'язку зі скаргою, висунутою у заяві № 17361/10;

9. Постановляє, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені в таблиці в додатку, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти;

10. Відхиляє решту вимог заявників щодо справедливої сатисфакції».